

Sygn. akt: I. C. 99/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2013 r.

Sąd Rejonowy w Suwałkach I. Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Anna Magdalena Taraszkiewicz
Protokolant:	stażysta Magda Ulanowicz

po rozpoznaniu w dniu 11 grudnia 2013 r. w Suwałkach

sprawy z powództwa Z. W.

przeciwko (...) S.A. V. (...) w W.

o zapłatę zadośćuczynienia

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz powoda Z. W. kwotę 12.000,00zł (dwanaście tysięcy złotych) z odsetkami ustawowymi od dnia 28.06.2012 r. do dnia zapłaty;

II. obciąża pozwanego kosztami procesu i brakującymi kosztami sądowymi – w całości, pozostawiając ich szczegółowe rozliczenie referendarzowi sądowemu.

SSR Anna Magdalena Taraszkiewicz

Sygn. akt I C 99/13

UZASADNIENIE

W dniu 03.12.2012 r. Z. W. wniosła do tut. Sądu pozew, w którym domagała się zasądzenia od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej V. (...) w W. kwoty 12.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę doznaną w wypadku komunikacyjnym z dnia 15.02.2012r. wraz z odsetkami i kosztami procesu.

W uzasadnieniu powódka podniosła, że w dniu 15.02.2012 r. uczestniczyła w wypadku komunikacyjnym, którego sprawcą był kierowca ubezpieczony w zakresie OC w pozwanym zakładzie ubezpieczeń. Powódka w wyniku wypadku doznała obrażeń ciała w zakresie miednicy, kolana i głowy. Obrażenia skutkowały hospitalizacją i następnie leczeniem w specjalistycznych poradniach. Po zakończonym leczeniu powódka nadal odczuwa skutki wypadku, odczuwa ból, ma kłopoty z chodzeniem, jej aktywność życiowa została ograniczona.

W dniu 27.12.2012r. został wydany nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym sygn. akt I Nc 2199/12, w którym uwzględniono w całości żądanie pozwu.

Pozwany (...) Spółka Akcyjna V. (...) w W. w terminie wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, w którym wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazał, że po zawiadomieniu pozwanego o szkodzie i przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego pozwany ustalił 11-procentowy uszczerbek powódki na

zdrowiu i wypłacił powódce kwotę 14.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia i 1.344,00 zł tytułem odszkodowania. Pozwany podniósł, że wypłacona powódce kwota tytułem zadośćuczynienia w pełni rekompensuje powódce cierpienia związane z wypadkiem. Żądana dodatkowo przez powódkę kwota 12.000,00 zł z tego tytułu jest zdaniem pozwanego wygórowana. Pozwany wskazał, że przy ustalaniu wysokości należnego powódce zadośćuczynienia wzięto pod uwagę rozmiar doznanej przez nią krzywdy, charakter obrażeń, długotrwałość leczenia, trwałość następstw na przyszłość itp.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 15.02.2012r. w S. na ul. (...) doszło do wypadku drogowego w którym kierujący samochodem marki O. (...) nr rej. (...) W. D. nie zachowując należytej ostrożności zbliżając się do przejścia dla pieszych nie obserwował z wymagana starannością sytuacji drogowej w wyniku czego potrafił znajdującą się na przejściu dla pieszych Z. W. powodując u niej obrażenia ciała (okoliczności bezsporne, notatka urzędowa K. – w aktach szkody k. 76 koperta).

Samochód O. (...) nr rej. (...) był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) Spółce Akcyjnej V. (...) w W. (potwierdzenie pokrycia ubezpieczeniowego - w aktach szkodowych).

Z. W. w wypadku doznała obrażeń ciała w postaci: złamania kości łonowej, złamanie obu gałęzi kości łonowych, złamanie gałęzi dolnej kości kulszowej lewej, urazu głowy z raną tłuczoną okolicy czołowej, rany okolicy przedrzepkowej prawej, stłuczenia podudzia lewego (okoliczność bezsporna, dokumentacja medyczna k. 123-126, 128-134138-145, 147-150, opinia biegłego k. 178-182, 209-210).

Bezpośrednio po zdarzeniu Z. W. została przewieziona karetką do Szpitalnego Oddziału Ratunkowego (...) Publicznego Szpitala Wojewódzkiego w S., gdzie była hospitalizowana do dnia 02.03.2012 r. na Oddziale O. – Urazowym. Po tym okresie Z. W. wypisano do domu jako leżącą z zaleceniem okresowych kontroli w (...). Przez około 1 miesiąc Z. W. była chora obłożnie. W tym czasie korzystała z pomocy i opieki osób trzecich. Następnie Z. W. rozpoczęła chodzenie przy asekuracji osób trzecich. Po upływie kolejnego miesiąca zaczęła chodzić samodzielnie. W okresie od 18.06.2012 r. do 29.06.2012 r. przebywała na leczeniu w Oddziale (...) Ośrodka (...) w S.. W wyniku zdarzenia Z. W. odniosła uszczerbek na zdrowiu w wysokości 16%, przy czym uszczerbek 3- procentowy związany był z powstaniem blizny w okolicy czołowej, uszczerbek 11-procentowy związany był ze złamaniem miednicy, zaś uszczerbek 2 procentowy związany był z uszkodzeniem głowy (dokumentacja medyczna k. 123-126, 128-134138-145, 147-150, opinia biegłego k. 178-182, 209-210, 224-226, 261-263).

Obrażenia ciała Z. W. związane z wypadkiem z dnia 15.02.2012 r. spowodowały u niej bóle oraz cierpienia psychiczne. Z. W. odczuwała ból miednicy o nasileniu znacznym w okresie dwóch tygodni od wypadku. Ostre dolegliwości bólowe kolana ustąpiły po kilku dniach. Następnie dolegliwości bólowe się zmniejszyły, jednakże do chwili obecnej występuje ból prawego biodra, którego ustąpienie jest wątpliwe. Z. W. nadal odczuwa bóle głowy. Przyjmuje leki przeciwbólowe. Odczuwanie bólu biodra wiąże się z trudnościami w poruszaniu się (opinia biegłego 178-182, 209-210, 224-226, 261-263, zeznania powódki k. 100v, 294v).

Z. W. choruje od 1979 r. na chorobę G. B., leczy się w Poradni Chorób Tarczycy. Cierpi też na nadciśnienie tętnicze. (opinia biegłego 178-182, 209-210, 224-226, 261-263, zeznania powódki k. 100v, 294v).

W dniu 09.03.2012r. Z. W. zgłosiła zakładowi ubezpieczeń sprawcy szkody jej zaistnienie, przedłożyła dokumentację medyczną dotyczącą leczenia (zgłoszenie szkody i dokumentacja medyczna w aktach szkodowych).

Zakład (...) przeprowadził postępowanie likwidacyjne celem ustalenia trwałego uszczerbku na zdrowiu Z. W.. W toku postępowania likwidacyjnego Z. S. poddano badaniu przez lekarza ortopedę – traumatologa, który ustalił stopień trwałego uszczerbku na zdrowiu na 11 % (orzeczenie lekarskie i opinia lekarska w aktach szkodowych).

(...) Spółka Akcyjna V. (...) w W. wyliczył i wypłacił Z. W. zadośćuczynienie pieniężne w kwocie 14.000,00 zł. (operat szkody, decyzja, uzasadnienie decyzji w aktach szkodowych).

Sąd zważył, co następuje :

W sprawie bezspornym było, że dnia 15.02.2012r. Z. W. uległa wypadkowi. Bezspornym było także, że sprawcą zdarzenia wywołującego szkodę na osobie powódki był kierowca ubezpieczony w zakresie OC w pozwanym zakładzie ubezpieczeń. Bezsporne były także obrażenia, jakich doznała powódka wskutek wypadku.

Spór w niniejszej sprawie dotyczył wysokości przysługującego jej zadośćuczynienia za krzywdę.

Do przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej z art. 415 k.p.c. należą: powstanie szkody, czyn niedozwolony polegający na zawinionym działaniu lub zaniechaniu osoby odpowiedzialnej oraz istnienie związku przyczynowego pomiędzy czynem niedozwolonym a powstałą szkodą.

W rozpoznawanej sprawie przesłanka powstania szkody nie budziła wątpliwości i nie była przez strony kwestionowana. Powódka odniosła szkodę w postaci złamania kości łonowej, złamania obu gałęzi kości łonowych, złamania gałęzi dolnej kości kulszowej lewej, urazu głowy z raną tłuczoną okolicy czołowej, rany okolicy przedrzepkowej prawej, stłuczenia podudzia lewego.

Szkoda została spowodowana przez kierowcę ubezpieczonego w pozwanym zakładzie ubezpieczeń, który dnia 15.02.2012 r. kierując pojazdem mechanicznym w S. nie zachował należytej ostrożności, w wyniku czego spowodował wypadek drogowy, w którym potrącił Z. W. przechodzącą przez przejście dla pieszych. Pomiędzy czynem niedozwolonym kierowcy ubezpieczonego w pozwanym Zakładzie (...) a szkodą na osobie powódki istniał adekwatny związek przyczynowy.

Szkoda, jakiej Z. W. doznała w wypadku zalicza się do kategorii szkód na osobie. Szkoda na osobie może przyjąć postać szkody majątkowej (uszczerbek na zdrowiu i śmierć człowieka), jak i niemajątkowej (krzywda). W niniejszej sprawie mamy do czynienia z żądaniem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Roszczenie Z. W. w zakresie zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wynika z art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 444 § 1 k.c. Zgodnie z treścią tych przepisów w przypadku uszkodzenia ciała, wywołaniu rozstroju zdrowia, całkowitej lub częściowej utraty zdolności do pracy zarobkowej, zwiększenia potrzeb lub zmniejszenia widoków powodzenia na przyszłość, Sąd może przyznać pokrzywdzonemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Krzywda w rozumieniu art. 445 § 1 kc obejmuje cierpienia zarówno fizyczne (ból i inne dolegliwości) jak i psychiczne (ujemne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi) (por. wyrok SN z dnia 04.07.1969, I PR, OSNC 1970/4/71). Przyjmuje się, że zadośćuczynienie ma charakter kompensacyjny, a zatem ma ono wynagrodzić doznane przez poszkodowanego cierpienia fizyczne i psychiczne oraz utratę radości życia. Ma także ułatwić poszkodowanemu przezwyciężenie ujemnych przeżyć. Reasumując zadośćuczynienie ma stanowić swego rodzaju ekwiwalent za poniesioną przez poszkodowanego szkodę niemajątkową (tak. A. S., Zadośćuczynienie za szkodę niemajątkową. Oficyna (...). B. 1999, s. 78).

Krzywda jakiej doznała powódka, mająca związek z doznaniem przez nią uszczerbkiem na zdrowiu jest niewątpliwa. Oczywiście ściśle udowodnienie rozmiaru szkody niemajątkowej nie jest możliwe. Zadośćuczynienie winno uwzględniać doznaną krzywdę poszkodowanego, na którą składają się cierpienia fizyczne w postaci bólu i innych dolegliwości oraz cierpienia psychiczne, polegające na ujemnych odczuciach przeżywanych bądź w związku z cierpieniami fizycznymi, bądź w związku z następstwami uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia, zwłaszcza trwałymi lub nieodwracalnymi (wyrok s. apel. w Katowicach z dnia 03.11.1994 r. III APr 43/94, OSA 1995/5/41).

Na okoliczność ustalenia skutków zdarzenia z dnia 15.02.2012r. dla zdrowia powódki Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłego z zakresu chirurgii J. S., ortopedii G. K. i neurologii K. K.-J.. Z opinii tych wynika, że powódka była hospitalizowana do dnia 02.03.2012 r., a następnie przez około 1,5 miesiąca była chora obłożnie. W tym czasie korzystała z pomocy i opieki osób trzecich. W okresie tym z całą pewnością występowało nasilenie dolegliwości

bólowych u powódki, a także znaczne cierpienia psychiczne związane z niemożnością wstania, poruszania się, wykonywania codziennych czynności w tym czynności fizjologicznych. Okres ten jest okresem stosunkowo długim zważywszy na wiek poszkodowanej i nasilenie się dodatkowych schorzeń związanych z wiekiem i poprzednio . Dopiero po dwóch miesiącach powódka mogła chodzić samodzielnie. Wskazać należy, iż praktycznie do chwili obecnej powódka korzysta z pomocy osób trzecich ze względu na nadal istniejące dolegliwości bólowe narządu ruchu. Z opinii biegłych wynika, że powódka po wypadku z dnia 15.02.2012 r. nie powróci do sprawności jaką miała przed zdarzeniem.

Sąd w całości podzielił wnioski biegłych wyrażone w pisemnych opiniach, które są logiczne i rzeczowe. Przedmiotowe opinie zostały sporządzone przez specjalistów w swej dziedzinie, dysponujących niezbędną wiedzą fachową i długoletnim doświadczeniem zawodowym. Podkreślić należy, że wiążą one w sposób jednoznaczny uszkodzenia ciała powódki, jej cierpienia tak fizyczne, jak i psychiczne z wypadkiem z dnia 15.02.2012r.

Przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia Sąd miał na uwadze, iż krzywda chociaż wynagradzana jest w sposób pieniężny, jest szkodą niemajątkową. Charakter takiej szkody decyduje o jej niewymierności. Chociaż pojęcie odpowiedniej sumy użyte w art. 445 § 1 k.c. ma charakter niedookreślony, niemniej jednak w judykaturze wskazane są kryteria, którymi należy się kierować przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia. Sąd Najwyższy stoi na stanowisku, że określenie wysokości zadośćuczynienia powinno być dokonane z uwzględnieniem wszystkich okoliczności mających wpływ na rozmiar doznanej krzywdy, m.in. wieku poszkodowanego, czasu trwania oraz stopnia nasilenia jego cierpień fizycznych i psychicznych i to zarówno już doznanych, jak i tych, które zapewne wystąpią w przyszłości. Należy brać pod uwagę również długotrwałość choroby, rozmiar kalectwa, trwałość następstw zdarzenia i konsekwencje uszczerbku na zdrowiu w życiu osobistym i społecznym (por. wyrok SN z dnia 10.06.1999 r. II UKN 681/98, wyrok SN z dnia 28.09.2001r., III CKN 427/00, LEX nr 52766SN, por. także wyrok SN z dnia 03.02.2000r., I CKN 969/98, LEX nr 50824).

W ocenie Sądu żądana w niniejszym procesie przez powódkę tytułem zadośćuczynienia kwota 12.000,00 zł nie jest wygórowana, nawet mając na uwadze fakt uzyskania przez powódkę z tego tylko tytułu bezpośrednio od ubezpieczyciela kwoty 14.000,00 zł. Łączne przyznanie stronie powodowej kwoty 26.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę nie obciąża pozwanego skutkami wypadku ponad przeciętną miarę. Zadośćuczynienie ma mieć charakter kompensacyjny, tym samym jego wysokość musi przedstawiać ekonomicznie odczuwalną wartość, jednakże wysokość ta nie może być nadmierna w stosunku do doznanej krzywdy i aktualnych stosunków majątkowych społeczeństwa, a więc powinna być utrzymana w rozsądnych granicach (tak SN w wyroku z dnia 26.02.1962 r. IV CR 902/61, OSNCP 1963/5/107, 24.06.1965, I PR 203/65, OSPiKA 1966/92, 22.03.1978, IV CR 79/78, niepub., 04.07.2001, I CKN 837/00, niepub.).

Zdaniem Sądu zadośćuczynienie w w/w wysokości spełnia wymogi należytej kompensaty szkody niemajątkowej, uwzględnia zarówno stopień doznanych przez powódkę cierpień, konsekwencji w życiu codziennym, a także stopę życiową społeczeństwa, a jednocześnie stanowi ekonomicznie odczuwalną dla poszkodowanego wartość pozwalającą na rekompensatę jego ujemnych przeżyć, wynikłych z doznanej w wypadku szkody.

Z tego względu Sąd uznając słuszność roszczenia - zasądził na rzecz powódki kwotę dochodzoną pozwem.

Odsetki od kwoty zasądzonych zadośćuczynienia zasądzone zostały zgodnie z żądaniem pozwu od dnia 28.06.2012 r. do dnia zapłaty.

O kosztach procesu Sąd orzekł stosownie do treści art. 98k.p.c. mając na uwadze zasadę odpowiedzialności za wynik procesu.

SSR Anna Magdalena Taraszkiewicz